

دکتر مظفر بختیار

آثار خوشنویسی در گنجینه "کتابخانه" مرکزی

۱- قطعه‌های خط نستعلیق

۲- قرآن نیریزی

آثار خوشنویسی و نقاشی و کتاب آرایی موجود در گنجینه "نسخه‌های خطی و اسناد کتابخانه مرکزی" که تعدادی از آنها از جنبه‌های مختلف خطاطی و صحافی و فنون سنتی کتاب آرایی از جمله نمونه‌های ارزش‌های هنری و حتی هرجی به مقیاس جهانی در نوع خود یگانه است نه تنها هنوز مورد بررسی قرار نگرفته و معرفی نشده است تاکنون پاره‌ای از آنها ناشناخته تیز مانده است .
فهرست‌های ارزش‌های که در بیش از بیست مجلد از اسناد و نسخه‌های خطی متعلق به کتابخانه انتشار یافته هر چند از لحاظ روش فهرست‌نگاری و تحقیق و تتبیع بسیار گرانقدر است تنها متوفل در ارزش‌های متن‌شناسی علمی است . بدین ترتیب بررسی دقیق و آگاهانه و شناساندن ارزش‌های هنری آثار نفیس کتابخانه اولویت و اهمیتی خاص می‌یابد .

از جمله آثار هنری قابل توجه در کتابخانه مرکزی فرمان‌ها و اسناد آراسته و خوش نوشته و قطعات خوشنویسی است که در این گفتار به معرفی اجمالی قطعه‌های منفرد خط پرداخته می‌شود . مجله از این‌رو که در توصیف آثار هنری که شناخت و ارزیابی دقیق آنها اصولاً "مستلزم بررسی و مشاهده دقیق و روئیت اصل اثر خواهد بود تفصیل پردازی چندان مفید و موثر نیست و حتی گاه موجب القاء سلیقه و برداشت شخصی توصیف‌گردد تصور و ذهن خواننده خواهد شد .

درست است که برخی از قطعه هایی که فهرست شده به نسبت مرجع های متعدد و سایر آثار نفیس خطی در گنجینه کتابخانه به تنهایی معرف واقعی کیفیت و نفاست بقیه آثار نخبه نتواند بود ولی بهتر تقدیر شناخت این نمونه های خوشنویسی که در میان آنها چندین قطعه نفیس و یکانه نیز هست برای اهل نظر لازم و سودمند خواهد بود.

اخیراً نیز تعدادی که بر یکصد و سی واند قطعه برمی آید از آثار خوشنویسی میرزا عبدالکریم معتمدالکتاب که از شاگردان خاص استاد والا میرزا غلام رضا اصفهانی بشمار است «به لطف نواده» آن مرحوم آقای احمد مرعشی به کتابخانه مرکزی اهداء شده است. چون تاکنون بررسی های مقدماتی و طبقه بندی و ثبت این قطعات به انجام نرسیده معرفی آنها ضمن این گفتار امکان پذیر نگشت. البته این آثار به صورت مجموعه ای خاص در گنجینه خطی نگاهداری خواهد شد و دسترسی به آنها برای دوستداران آسان خواهد بود.

اردیبهشت ۱۳۶۶

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱ - قطعه‌ها و خطوط نستعلیق

قطعه، متن و حاشیه، راسته و چلیپانویس، بوم اکلیل با
نقره‌ابدازی میان سطرها، تسمه گلگون گوش بغل زنگاری،
با دو گله عکس برگردان قرینه گلفرنگ، روغن کشیده،
بدون رقم (در مایه خط و شیوه "محمد" کاتب قطعه‌های
۴ و ۵/۸۴۳۲ است کدر ۲/ رقم و تاریخ ۱۳۰۹ هـ،
دارد) (اندازه ۷/۵ × ۲/۵ سانتیمتر).

قطعه، متن و حاشیه، راسته و چلیپانویس، بوم اکلیل با
نقره‌اندازی دندان‌موشی میان سطرها، تسمه سفید،
گوش بغل زنگاری، با دو گله عکس برگردان قرینه گلفرنگ،
روغن کشیده، رقم "محمد" تاریخ ۱۳۰۹ هـ،
(اندازه ۲ × ۱۸/۵)

قطعه، متن و حاشیه، چلیپانویس، بوم اکلیل با نقره‌اندازی
میان سطرها، تسمه سرنج، گوش بغل زنگاری، با دو گله
عکس برگردان قرینه گلفرنگ، روغن کش، رقم "محمد" ،
رک، ۴ و ۳/۸۴۳۲ (اندازه ۷/۵ × ۲/۵) .

* - شماره ثبت در دفتر عمومی گنجینه خطی است. چون به قطعات خط
شماره اختصاصی داده نشده است در اینجا به عنوان شماره راهنمای
به کار برده می‌شود.

۸۴۳۲/۷

قطعه، کاغذنخودی، قاب تسمه با اسمه فرنگی، نقل و مشق از قصیده منسوب به حضرت علی (ع) معروف به "مناجات" است به خط میرعماد، بدون رقم، بدون تاریخ (سدۀ ۱۳) (اندازه $16/5 \times 10$) .

۸۴۳۲/۹

قطعه، چلیپانویس، جدول تحریرکش، طلا، رقم: عبدالرحمن بدون تاریخ (اندازه $12/5 \times 9$) .

۸۴۳۲/۱۲

قطعه، متن وحاشیه، چلیپانویس، کاغذشکری که بر قعه‌ای که قاب جدول آن کوچکتر از قالب کاغذ خط است وصالی شده، بدون رقم و تاریخ با مهر تملک "غلام مصطفی" .

۸۴۳۲/۱۳

قطعه، متن وحاشیه، چلیپا با شکسته نستعلیق مورب دودانگ در میان سطرها، جدول و کمند با تحریرکشی و تسمه اندازی، شیوه هندی رقم شیف الدین هروی، تاریخ ۱۲۵۲ هـ، نظریه نویسی از قطعه معروف میرعماد "همیشه تا که زتا ثیر ابر نوروزی . . ." است که بسیاری از خوشنویسان به نقل و مشق از روی آن پرداخته‌اند، (اندازه $18/5 \times 10$) .

۸۴۳۲/۱۴

قطعه، چلیپا قلم مشقی، سه رج تسمه با جدول و تحریرکشی، رقم عبدالرحمن، بدون تاریخ (سدۀ ۱۳) (اندازه $14 \times 7/5$) .

۸۴۳۲/۱۵

قطعه، سیاه مشق جلی با مرکب رقیق مشکی بر کاغذ نخودی، بدون رقم، تاریخ ۱۳۰۶ ش، (اندازه $32/5 \times 20/5$) .

۸۹۶۷/۱۵*

- قطعه شیوه ترکستانی، تسمه مرصع گلریز، با جدول،
میان سطرها قلمگیری شده باطل و تحریر مشکی. رقم
امان الله، بدون تاریخ (سده ۱۳) (اندازه ۱۲/۵×۱۸). ۸۴۳۲/۱۷
- قطعه شیوه هندی، کاغذ ابری نیمرنگ، وصالی
شده بر مقوای نخودی فرنگی، رقم عبدالمجید با تخصیص
"جهت سرمشق... عبدالواحدخان تحریر شد"، بدون
تاریخ (سده ۱۳) (اندازه ۹×۱۶). ۸۴۳۲/۱۸
- قطعه، متن و حاشیه، دو قاب تسمه، جدول طلا لاجورد
بوم گلگریسه، با گل نشان زر و تحریر کشی میان سطرها،
رقم عmadالحسنی (در مایه خط میر عmad نیست)، مشق با
نقل ترقیم است (یا جعل رقم)، بدون تاریخ (اندازه
۱۳×۷/۵). ۸۴۳۲/۱۹
- قطعه، متن و حاشیه، تسمه و جدول با زیر قاب، رقم
خوشنویس سترده و خکشده است، بدون تاریخ (سده ۱۳)
(اندازه ۶۵×۱۶/۵). ۸۴۳۲/۲۲
- قطعه، متن و حاشیه، با جدول و تسمه و کمند، بدون رقم
و تاریخ (اندازه ۱/۵×۱۸/۵). ۸۴۳۲/۲۲
- قطعه، سیاه مشق، کاغذ آبی، با جدول و تحریر کشی.
رقم میرحسین خوشنویس باشی، تاریخ ۱۲۷۹ (اندازه
۱۶/۵×۱۰). ۸۴۳۲/۲۵

- قطعه، سیاه مشق، متن و حاشیه، کاغذ آبی حاشیه رقعه
گلگون لعلی، طلا اندازی میان سطرها، با جدول و کمند.
بدون رقم و تاریخ (اندازه ۱۰/۵ × ۱۲) .
در مایه خط و شیوه میرحسین خوشنویس است،
- قطعه، سیاه مشق، متن و حاشیه، کاغذ آسمان گونی، حاشیه
ررقه سرخ، طلا انداز تحریر کش میان سطرها، با جدول و
کمند، بدون رقم و تاریخ (سدۀ ۱۳) (اندازه ۱۷×۶/۵) .
در مایه خط میرحسین خوشنویس است،
- قطعه، متن و حاشیه، چلپیانویس، با جدول تحریر کشی،
رقم عبدالرشید اصفهانی (به همین املاء با سین)، بدون
تاریخ (اندازه ۹ × ۱۸/۵) .
- قطعه، متن و حاشیه، تسمه انداخته، بوم افشار زر، میان
سطر شکسته و شکسته نستعلیق درهم . بدون رقم و تاریخ
(اندازه ۱۰/۵ × ۲۱/۵) .
- قطعه، متن و حاشیه، تسمه انداخته، با طلا اندازی میان
سطرها، بدون تاریخ و رقم (اندازه ۱۰/۵ × ۲۰) .
- قطعه، شیوه ترکستانی، چلپیانویس وصالی شده بر کاغذ
آستردار ابری، رقم فیضی، تاریخ ۱۳۳۱ هـ .
- لوحة، به مضمون "بلغ العلی بکماله" قلم کتیبه با
کل اندازی مشکی در زمینه، رقم محمد رضا (میرزا محمد
رضای کلهر)، تاریخ ۱۲۹۸ق. (اندازه ۴۲×۲۷) .

۱۹۶۷/۵

قطعه، سیاه مشق، مرکزیه قلم ستبر پنجم دانگ، سطربند چلیپه
خط زمینه نستعلیق جلی سر رقم معکوس و مورب و چارپاز،
سوم ابری شیر شکر بخور، طلا انداز خام آستر ریوند
میان سطرها، با جدول و تحریر کشی مشتی و رقعه آستردار،
بدون رقم و تاریخ (نیمه سده ۱۳) (اندازه ۱۹ × ۲۴)
(از مجموعه اهدایی علی اصغر حکمت) .

این قطعه از لحاظ شیوه ای و استحکام خط و هنجار ترکیب
و توازن و انسجام جلوت و خلوت که از اصول مهم
سیاه مشق نگاری است همچنین نرم شر و قدرتی که در تکرار
و توالی سیاله آسای قوس و مد و هماهنگی میان کرسی
سطری و ترکیبی در اجزاء و طیف درهم تافتہ ریز و درشت
بافت قطعه بکار رفته بسیار قابل مطالعه است، گرچه استاد
خوشنویس اثر خوبیش را رقم نکرده مایه خط و شیوه ممتاز
میرزا بزرگ نوری در آن مشخر و متمایز است، شیوه ای که
با میرزا فتحعلی حجاب و اسدالله شیرازی و میرحسین و
سرانجام ظهور استاد کل میرزا غلام رضا اصفهانی و شاگردان
و هیروان آنان در نیمه دوم سده سیزدهم بکمال می رسد
و از ادوار درخشان خوشنویسی و خطاطی در تاریخ هنر
ایران است،

۱۹۶۷ /

لوحة، مرکب رقيق بر کاغذ لفاف آبی، بدون رقم و تاریخ
(اندازه ۲۱ × ۳۲/۵) .

قطعه، شکسته نستعلیق، چلیپای ستون بند پیچاز با
طلا انداز دندان موشی میان سطرها، بدون رقم و تاریخ
(اندازه ۹ × ۱۸) .

- قطعه، شکسته نستعلیق، چلیپای ستون بند پیچار، با
اکلیل اندازندان موشی آستر زنگار میان سطرها، رقم
درویش عبدالمجید، تاریخ ۱۱۷۶ (اندازه ۵/۱۶×۷) .
مضمون قطعه که مولودیه، توأم باماده تاریخ فوت فرزند
محمد باقر از دوستان درویش است در نسخه، چاپی و
نسخه های خطی دیوان او که تاکنون دیده ام نیامده است .
- قطعه، سیاه مشق، متن و حاشیه، با جدول و کمند تحریر کش،
بوم اخیری با افشارگری نقره و طلا اندازی میان سطرها،
بدون رقم و تاریخ (اندازه ۵/۷×۱۴) .
- قطعه به خط کم مایه، نستعلیق و در حاشیه نسخ خوش،
متن و حاشیه، تسمه زغره (اندازه ۹×۲۱) .
- قطعه، متن و حاشیه، تسمه لاجورد با کمند و تحریر،
سطرها اکلیل اندازی و قاب بندی شده، رقم "وصال شاعر"،
تاریخ ۱۲۵۶ق، (اندازه ۱۳×۵/۱۸) .
- نیمی جدا شده از یک قطعه به خط نستعلیق جلسی، متن
و حاشیه با تسمه زغره و زرگلگ، بدون تاریخ و رقم
(اندازه ۱۵×۱۴) .
- قطعه، پشت قطعه ای قلم انداز بارقم "بدنویس ملک شیراز
میرزا علی کاتب" چلیپا و مورب، متن و حاشیه بدون رقم
و تاریخ (اندازه ۱۱/۵×۲۱/۵) .
- قطعه، سیاه مشق، چلیپا نویسی، متن و حاشیه، کاغذ نخدی

رقهه گلگون ، تسمهه لاجورد با اسمه فرنگی ساز با گلگ زر ،
بدون رقم و تاریخ (اندازه $11 \times 5/22$) .

قطعه ، سیاه مشق ، چلپیها ، متن و حاشیه ، دو رج تسمه طلا
لاجورد گلگدار ، ۸۹۶۷/۲۲

قطعه ، سیاه مشق ، متن و حاشیه ، بدون رقم و تاریخ
(اندازه $11 \times 5/21$) . ۸۹۶۷/۲۳

قطعه ، سیاه مشق ، متن و حاشیه ، بدون رقم و تاریخ
(اندازه $12 \times 5/21$) . ۸۹۶۷/۲۴

قطعه ، سیاه مشق ، متن و حاشیه ، بدون رقم و تاریخ
(اندازه $10 \times 5/24$) . ۸۹۶۷/۲۵

لوحة، مسطر^۱ تحریردار، به مضمون "امیردوستعلی خان
معیرالعمالک" بیاض داخل تحریر و کتابهای پیرامون رقهه
با بهاریهای از میرزا عباس آصفی^۲ به قلم نیمدانگ نستعلیق
سست در قاب بندی الوان تسوید شده است. رقم محمد
کاظم بن هاشم، تاریخ ۱۳۳۴ق. (اندازه $52 \times 39/5$) .

*

* - بدون شماره
 ۱ - نوعی از خطاطی است که بیشتر به خط ثلث و نسخ برای تفنن در نگارش
 سوره‌های قرآنی و ادعیه در طومارهای فنری بکار می‌رفته است، بدین صورت
 که بیاض پیکره^۲ خط جلی^۳ با تحریر کشی یا بدون آن بوسیله
 سواد سر رقم و سطربند خط داخلی به قلم خفی یا غبار راسته و مورب تسوید
 و مشخر می‌گردد. البته بر حسب سلیقه^۴ کاتب تفنن‌هایی مانند رنگ‌نویسی
 و سجاوندی الوان هم گاه در آن می‌شود، همانند خط گلزار که بیشتر اختصار
 به نستعلیق دارد و تذہیب و ترصیع و گل اندازی و قاب بندی در آن غالب
 است، سزاست این نوع خط آرایی را از جمله فروع نقاشی و فنون ترسیم
 (گرافیک) بشمار آورد نه خوشنویسی اصلی ،
 (دنباله زیرنویس در صفحه بعد)

لوحه، به مضمون "این نیز بگذرد" ، زرافشان غبار، با
جدول بندی زرین تحریرکشی ، رقم محمدعلی (محمدعلی
خان حشمه‌الوزاره، خواجه نوری) ، تاریخ ۱۳۰۳ ق.
اصل ترکیب این قطعه از استاد والا میرزا غلام رضا اصفهانی
است، کاتب بدون اشاره به سرخط اصلی به نقل و مشنی برداری
از آن پرداخته و در نظریه‌نویسی توفیق یافته است ،

گرته^۱، به قلم کتیبه، پنج دانگ، قاب قالب، آستر قناوه‌ز،
به مضمون "سخا و داش و اقبال و فریزدانی جهان مجد و
سپهر هنر نظام الملک" ، خط ازل حاظ استواری قلم و ترکیب
و کرسی بسیار برازنده است ، چنانکه از مضمون برمی‌آید
این گرته برای کتیبه‌های کاشی عمارت مجلل نظامیه نوشته
شده است ، این نظامیه را میرزا آقا خان نوری در سال ۱۲۲۵
پس از آنکه خانم عزت الدله خواهر ناصر الدین شاه وزوجه
سابق امیرکبیر ملزم به ازدواج با میرزا کاظم نظام الملک
پسر میرزا آقا خان شد ، برای اقامت آن دو ساخت ، این
پارک که در کنار میدان کنونی بهارستان با ارزش‌ترین
آثار نقاشی و تزئینی زمان خود آراسته شده بود سال‌ها

(دنباله، زیرنویس صفحه، قبل)

- ۲ - از اهل ذوق و شعرای متوسط سده گذشته، پدر آصفی در دستگاه میرزا اسماعیل خان امین‌الملک و خود مریض فرزندان معیر‌المالک بود. آصفی هرساله برای عیدانه نوروز از این گونه لوحه‌های خط که تعدادی از آنها در دست است نزد رجال می‌فرستاده است.
- ۱ - گرته نقش یا خطی است که میرامون آنرا به دقت آورده کرده برای تکثیر و مشنی برداری (کپی) بر سطح موردنظر می‌گستردند و بر آن گرده زغال کیسه کرده به آرامی ساخته و افشارده می‌شد تا گرد از سوراخ‌های سوزن آجین به شکل نقطه‌های پیاپی بر سطحه، زیرین اثر گذاشته و اگیر شود، به اعتبار کاربرد "گرد" در انتقال نقش نسخه، مادر گرده و در تداول گرته خوانده می‌شد.

پیش برچیده و جای آن ساخت شده است و امروزه جز
چند پرده نقاشی از آنهمه آثار که می‌توانست معرف هنر
عصر خود باشد نشانی نیست ،

بدون رقم ، بدون تاریخ (نیمه دوم سده ۱۳) شیوه
خط با آنکه به مرکز قلم میرزا محمدحسین شیرازی
کاتب‌السلطان و پهلوان اصیل مکتب میر در عصر قاجار
بسیار نزدیک است تندا و کند مفردات و تنگاتنگ پردازی
ترکیب و نسق کرسی بخصوصی در کتیبه نویسی به نسبت
زمان تحریر بسیار نواور و متمایز است ،

۲ - قطعه‌ها و خطوط شکسته

قطعه، راسته جلی، بوم ابری. بدون رقم و تاریخ
(اندازه ۱۴ × ۲۱) .

۷۵۷۷

قطعه، چلیپا و راسته، مشکی و رنگه‌نویسی شنگرف، متن و
حاشیه، با جدول بندی و تحریرکشی، طلا اندازی میان سطرها ،
بدون رقم و تاریخ (سده ۱۲) .

۸۴۳۲

قطعه، قلم خفی، متن و حاشیه با طلا اندازی و تذهیب
و ترصیع در کنج و گوش بغل، جدول گلکزر با پشت بند
و کمند، بدون رقم و تاریخ (سده ۱۲) (اندازه ۸/۵ × ۵) .

۸۴۳۲/۸

قطعه، قلم کتابت، با گل اندازی زرین قلم گیری شده در
میان سطرها، متن و حاشیه با جدول و کمند، رقم ابوتراب
همدانی، تاریخ ۱۲۹۰ق، (اندازه ۷ × ۱۵/۵) .

۸۴۳۲/۱۰

- قطعه، قلم سدانگ، کتابت، چلیپا و مورب، بوم ابری
خام دورنگ، با جدول و تحریر، رقم سید محمد داوود
حسینی، تاریخ ۱۳۲۶ق. (اندازه ۱۲/۵ × ۱۹) . ۸۴۳۲/۲۴
- قطعه، قلم خفی، شیوه شرقی، چلیپا و راسته و مورب،
با ترقیم و عنوان شنگرف، متن و حاشیه، با جدول و کمند،
بوم کاغذ آسمانگونی، حاشیه رقه گلگون بهرمانی،
زراشان غبار، رقم طرزی افغان، تاریخ ۱۲۹۱ق. ۸۴۳۲/۳۰
- قطعه، قلم کتابت خفی، چلیپا، صفحه بست، متن و
حاشیه با جدول بندی و تسمه لاجورد ریسه زرهیچک،
زراشان، با طلا اندازی خام میان سطرها، روغن کشیده،
رقم محمد اسماعیل انجوی، تاریخ ۱۲۲۲ق. ۸۹۶۷/۳
- قطعه، قلم کتابت خفی، چلیپانویسی، با جدول و کمند
و تسمه، مرصع زر گل ریسه، طلا اندازی میان سطرها، رقم
انجو (محمد اسماعیل انجوی شیرازی)، بدون تاریخ
(نیمه دوم سده ۱۳) . ۸۹۶۷/۴
- قطعه، جلی مشقی، با جدول و تسمه، گلفرنگ زر، رقه
لعلی، بدون رقم و تاریخ (اندازه ۹ × ۱۰/۵) . ۸۹۶۷/۵
- قطعه، قلم جلی، سفید اب نویسی بر بوم لاجوردین،
طلا اندازی میان سطرها، متن و حاشیه با جدول، بدون
رقم و تاریخ (اواخر سده ۱۱ اوایل ۱۲) .
(اندازه ۱۵ × ۱۳) . ۸۹۶۷/۹

- نامه قطعه شده، قلم خفی، چلپیا سطر بند، کاغذ نخودی،
طلاندازی، با جدول و تحریر و کمند، تسمه لاجوردین
گل ریسه زرین، بدون تاریخ و رقم (به شیوه میرزا کوچک
خواجه‌شی) (اندازه ۴×۱۸/۵). ۸۹۶۲/۱۷
- قطعه، قلم خفی، چلپیا سطر بند، طلانداز تحریر دار
میان سطرها، کاغذ نخودی روکش، بدون تاریخ و رقم
(به شیوه میرزا عبدالجواد اصفهانی) (اندازه ۵/۱۵×۶). ۸۹۶۲/۱۸
- قسمتی از نامه، شکسته نستعلیق راسته، متن و حاشیه،
بدون رقم و تاریخ (شیوه درویش عبدالمجید) (اندازه ۱۹/۸۹۶۲/۱۹). ۸۹۶۲/۱۹*
- مسوده نامه، قلم جلی کتابت، سطر بند چلپیا، رنگه نویسی
رنا سی بر بوم لاجورد خام در چندجا مرمت یافته، قطعه
شده با جدول و تحریر و کمند، دو سطر زیر قطعه به قلم
کمایه افزوده شده و قطعه را در اصطلاح بصورت استاد
شاگرد پرداز در آورده است، بدون تاریخ (سده ۱۱)
بدون رقم (شیوه اصلی درویش عبدالمجید و احتمالاً "از قلم خود او" (اندازه ۱۱×۱۷/۵)). ۸۹۶۲/۲۰

* - فرمان‌ها و نامه‌های موجود در مرکز اسناد و گنجینه خطی کتابخانه
مرکزی که از لحاظ خوشنویسی و هنر تذهیب و تشعیر سزاوار بررسی است
متعدد است، این نامه تاقص که از سوی یکی از نمایندگان سیاسی خارجی
فرستاده شده چون بعداً "بامتن و حاشیه و جدول بندی بصورت قطعه درآمده
است ضمن قطعات خط معرفی می‌شود،

قطعه، قلم جلی کتابت با مورب نویسی میان سطرها به قلم
خفی، کاغذ فرنگی بطنه تن زیب، بدون رقم و تاریخ
(محل کتابت تهران) (اندازه ۱۹/۵ × ۳۳/۵) .

۳- قطعات نسخ

قطعه، قلم کتابت جلی، متن و حاشیه مجدول، رقم
محمد شفیع (اندازه ۱۰۰ × ۱۱/۵) .

۸۴۳۲/۶

قطعه، قلم درشت و ریز مشقی با نقطه چین تعلیمی و تزئینی،
سطر درهم زیر و روی معکوس و مورب و محرف، بدون رقم
و تاریخ (اندازه ۱۵ × ۲۲/۵) .

۸۴۳۲/۱۶

بخش ۱، همین شماره.

۸۹۶۷/۱۰

قطعه، چلپا قلم غبار، متن و حاشیه با تسمه لاجورد و
سیلو، رقعه سرنج، با افشارگری مورچه‌ای، رقم عسکری
محمد ارسلان‌جانی، تاریخ ۱۲۶۱ ق، (اندازه ۳×۱۲) .

۸۹۶۷/۱۶

قطعه، حدیث سلسله‌الذهب (ذهبیه) با اسانید، قلم جلی،
اکلیل آستر زنگار و سطراندازی طلانویس بدون تحریر
به خط محقق و قسمت زیر به خط ثلث پاها ری هندی، کاغذ
فرنگی آستردار، بدون رقم و تاریخ (اوخر سده ۱۱)
(اندازه ۵۰ × ۸۴) .

*

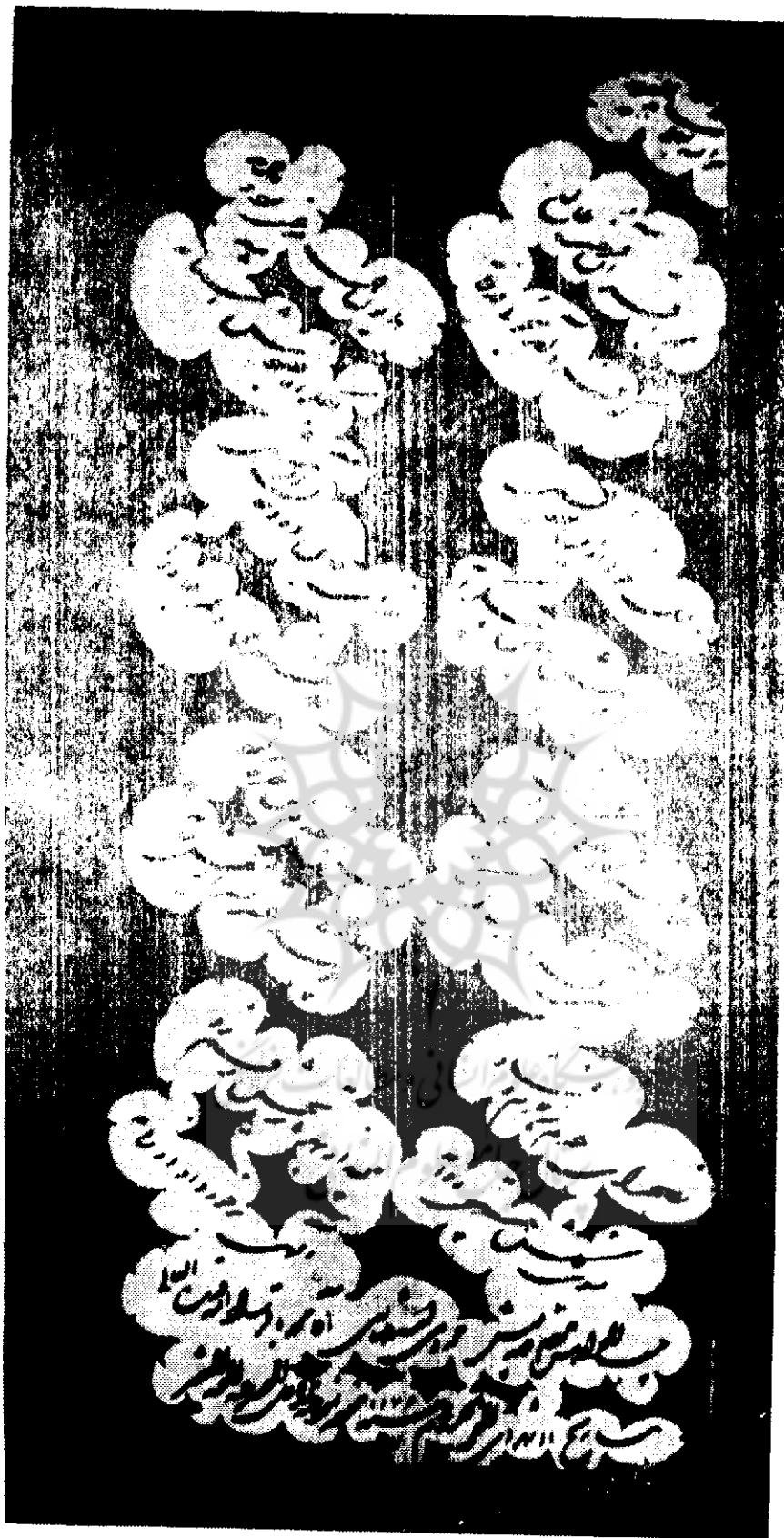
۴- قطاعی

* رقهه ، الله محمد به خط ثلث جلی مداخل ترکیبی ، وصالی برش در هم پیچ زیر و رو ، زرورق شیر و شکرخوانچهای ، بوم مشکی روکشدار ، بدون رقم و تاریخ (میانه سده ۱۴) (اندازه $25/5 \times 21$) .

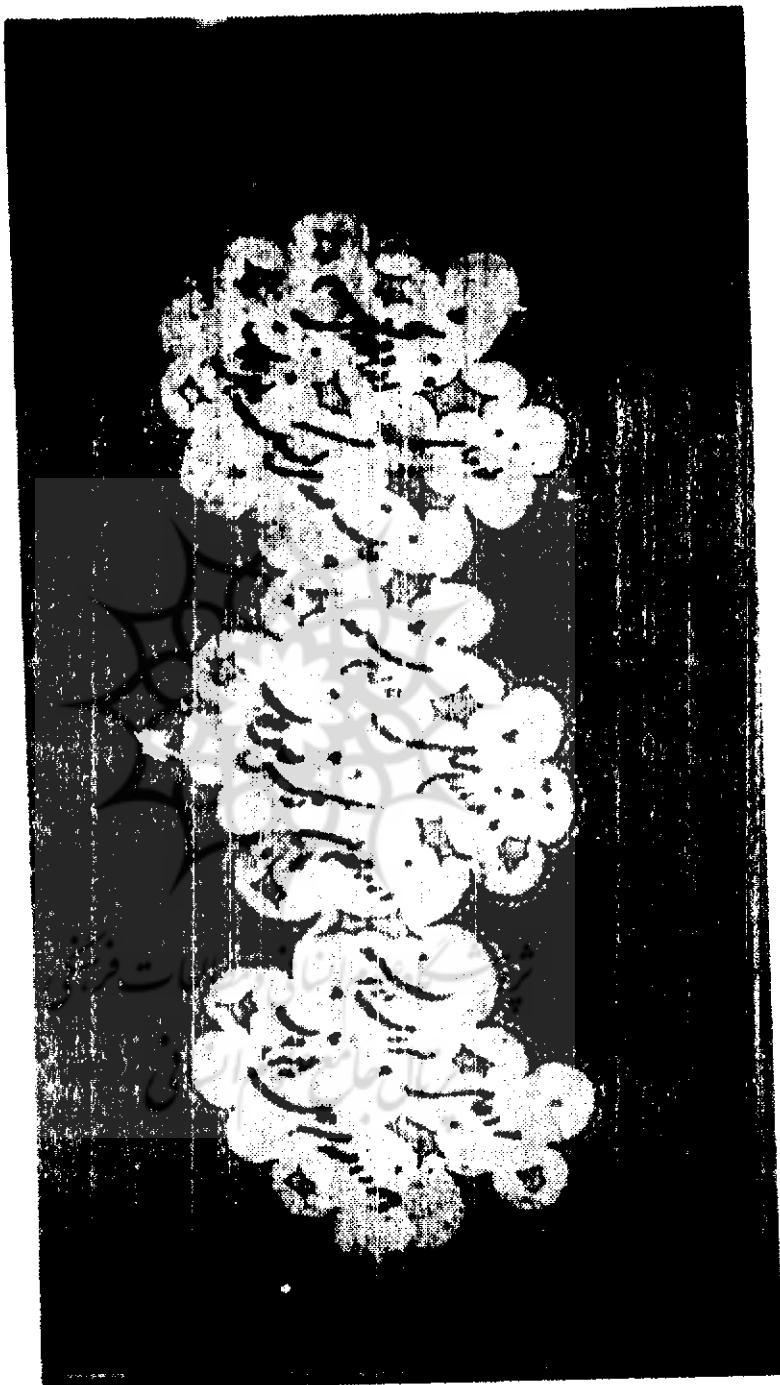
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرنگی

۱- **قطعه** همانند ساخت سازی از شاخه‌های هنر صحافی است ، در قطاعی پیکره «خط بوسیله نقشی بریده و برروی بوم وصالی می‌شود ، مهارت قطاع در استحکام برش و هموار و بدون رنجه و پلیسید را وردن گردش‌های قلم و رخ‌گیری کاغذ است . در آثار قطاعان استاد مانند ندر علی قاطع آنچه‌از صفحه بیرون می‌آمد یک قطعه و صفحه بریده شده معرف نیز جداگانه یک قطعه مشبك بود . در گذشته به ندرت بجای قطاعی اصطلاح بهتر "خطبری" هم بکار می‌رفته است .

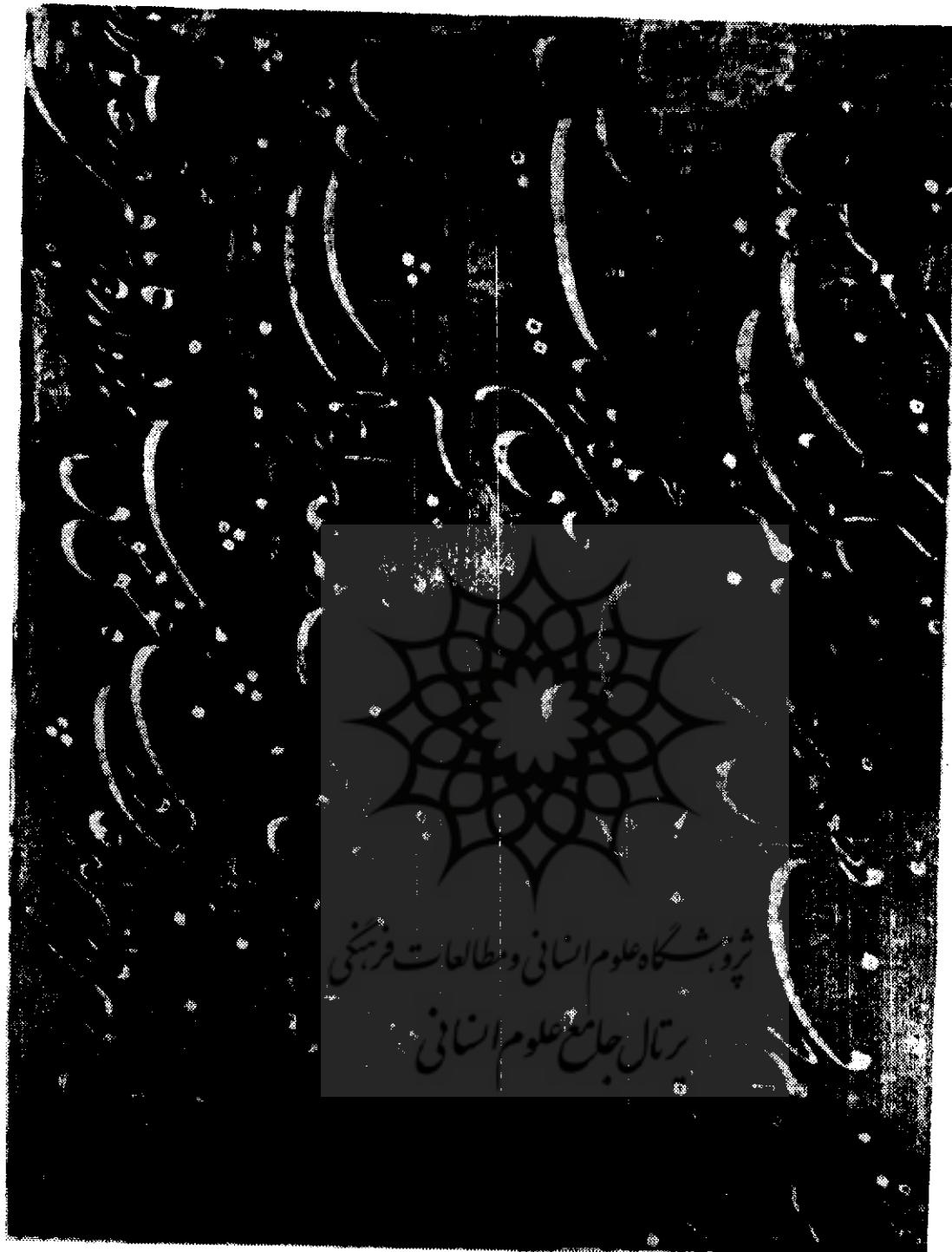

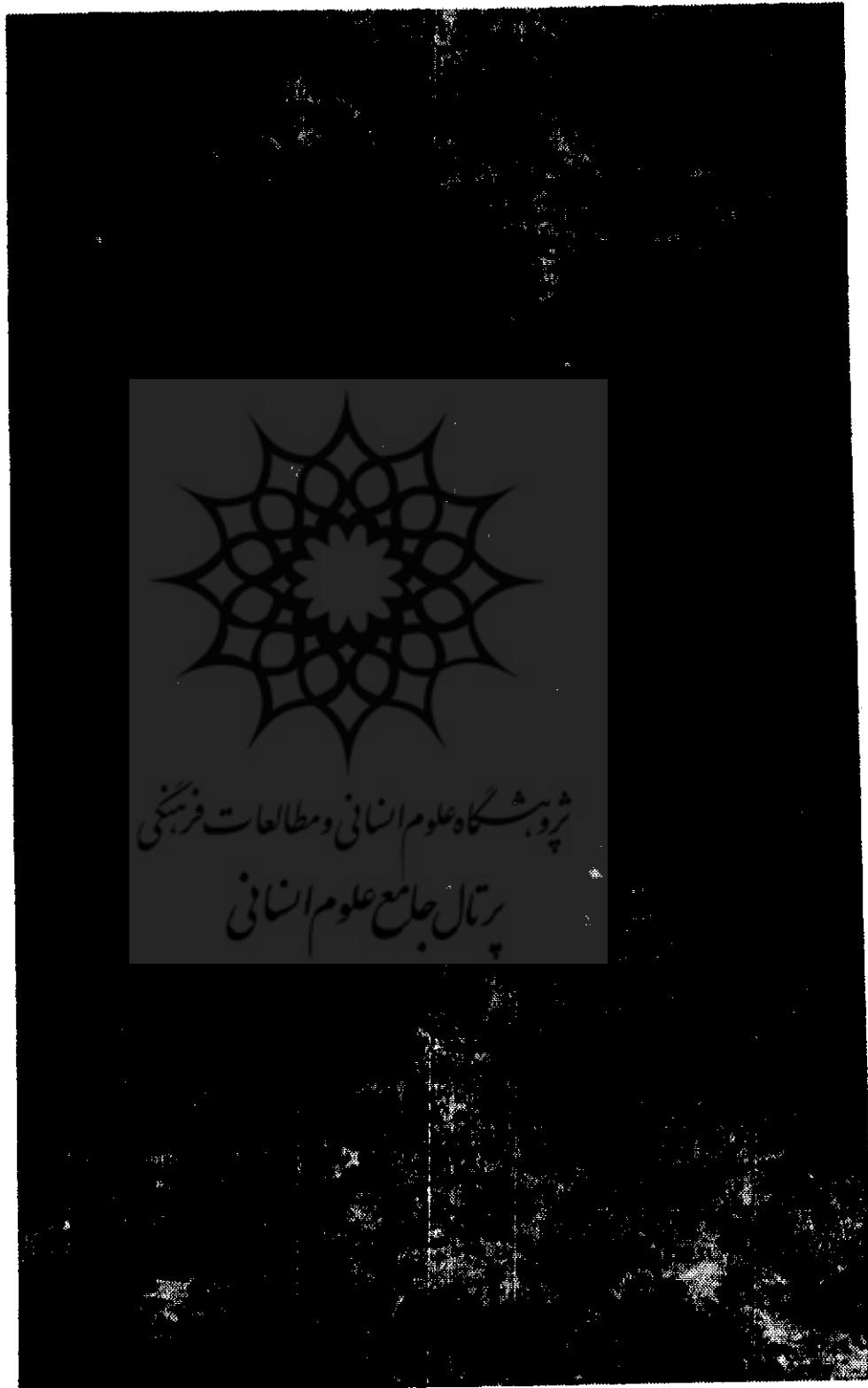
۸۹۶۷/۲

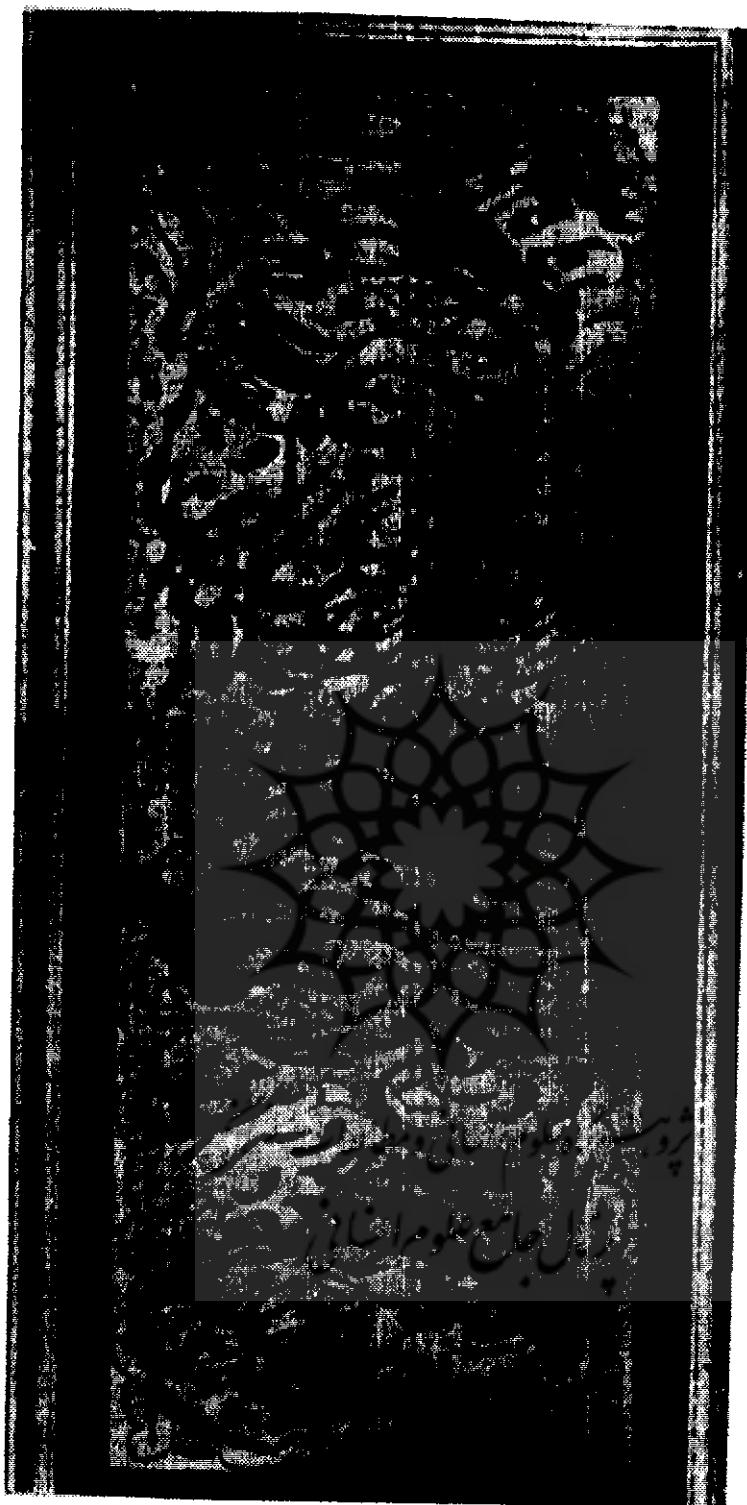
YY

۸۴۳۲/۸

کتابخانه ملی افغانستان

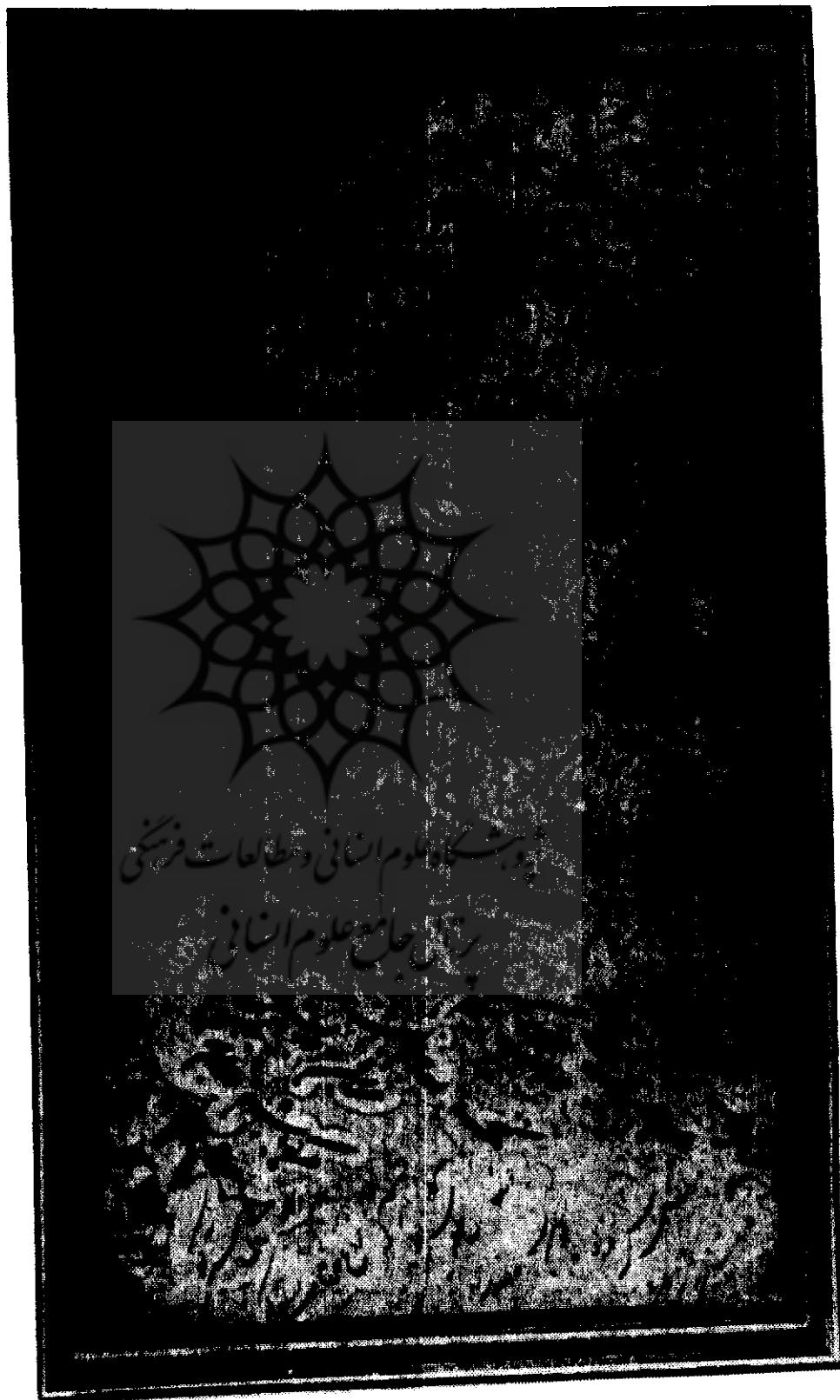

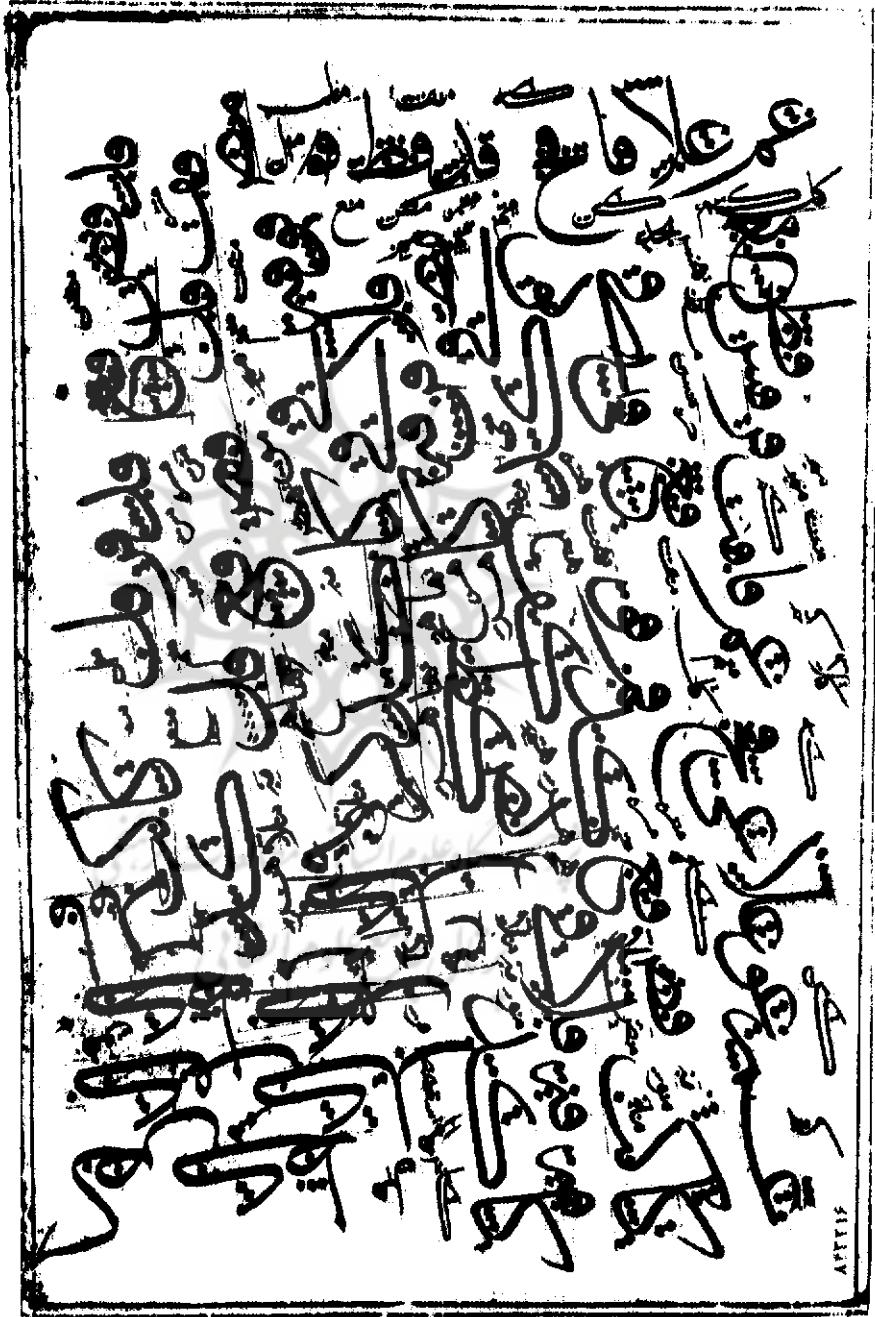

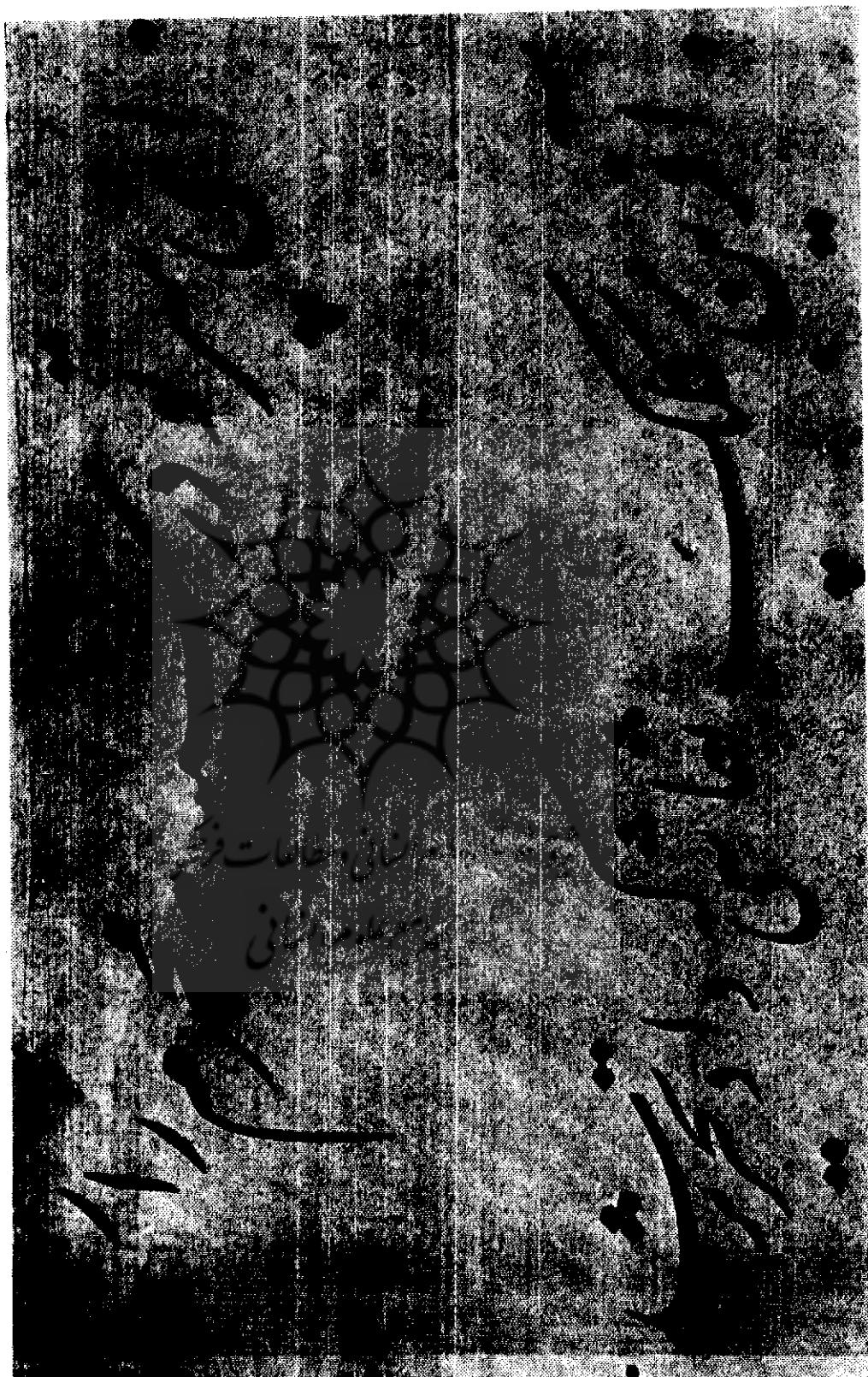
۸۶۷/۱

۲ - قرآن نیریزی

کتابت قرآن مجید که فیضان ظرف مشهود کلام الهی و تجلی عینیت جمال و جلال آنست جوهره "هنردینی" است^۱ و نام نیریزی که در حیات خویش به کتابت بیش از پیکصد مجلد قرآن به خط شیوای خود تشرف یافت شاخص کاتبان قرآن و خوشنویسانی است که هنر خود را وقف کتابت کلام الهی و آثار دینی ساخته‌اند^۲.

احمد نیریزی که شاعر و الاتراز ذکر عناوین متعارف برای اوست در نگاشتن خط نسخ به شیوه ایرانی استادی مسلم و از فرط اشتهر مُثُل اعلای این رشته از خوشنویسی است. البته این بلندآوازگی علاوه بر مقام او به عنوان مكتب‌گذار و سیطره سبک او در ادوار بعدی نسخ‌نویسی که شاگردان

۱ - یکی از مختصات خطوط ایرانی و اسلامی در اینست که در خوشنویسی هماره پیوندی شگفت‌انگیز میان صورت و معنای نوشته هست. روح و فضای خاص تبار خط نسخ (ثلث ریحان و محقق) آنرا بصورت خط رایج در نگارش متون دینی درآورده است. با آنکه قرآن‌هایی چند به خط نستعلیق هست ولی از دیرباز در سنت خوشنویسان نگاشتن قرآن را به خط نستعلیق روا نمی‌داشتند.

۲ - در بین کاتبان قرآن که به کثرت کتابت اشتهر داشته‌اند از عبد‌الله عاشورا صفویانی (نیمه‌اول سده ۱۳) که قرآن‌های را که مونوشت در پایان هر نسخه تعداد می‌کرد تاکنون پیکصد و بیست جلد قرآن دیده شده است. ملا علی کوساری از کثرت کتابت قرآن چنان در نوشتن قرآن مجید چیره دست بود که به نوشته علمیقلی خان واله در «یاص الشعرا»، گاه برای نشان دادن دست ورزی خود نخست تمام صفحه را اعراب می‌نماید آنگاه کلمات را با نسق و کرسی استادانه چنان در جای خود برمی‌نشاند که همچ اعرابی نایابانی افتاد.

و پیروان والای او چون میرزا زین العابدین اشرف الکتاب اصفهانی بدان اعتبار و حسن قبول بخشیدند برادر کترت کار و آثار و طول مدت و مداومت دوران فعالیت هنری او نیز هست. همچنانکه اشارت شد فقط تعداد مجلدات کلام الله مجید به خط نیریزی به یکصد و چند نسخه برمی‌آید، این مقدار قابل توجه از قرآن‌های مکتوب البته جزو قطعات منفرد و رقعتها و آثار مختلف و متعدد این استاد در تحریر ادعیه و صحایف و دعوات است. این چنین سعادت و توفیق البته کمتر کس از نسخه‌نویسان را نصیب افتاده است.

مسلم است معنویت و صفاتی باطن نیریزی که از لوازم کمال و تربیت و تهدیب در خوشنویسی و همهٔ موهبت‌های معنوی است از انگیزه‌های مهم در جاودانگی و برکت دست و مبارک‌قلمی این استاد است. نیریزی بسیار آزاده و پاکنهاد بود، با همهٔ اعتبار و شهرتی که از آغاز جوانی طی یک زندگانی صد ساله‌از آن برخوردار بود بسیار افتاده و ساده‌وبی‌آلایش می‌زیست. از دستمزدهای گزارف کتابت، که اگر تصریح و اقرار خود او نمی‌بود افسانه‌وار انگاشته‌می‌شد، جز اندک‌مایه دست‌خرجی که معاشری قناعت آمیز را کفایت کند بقیه‌را بر تنگ‌ستان و مستمندان نیاز و انفاق می‌کرد. خرسندی و خشنودی او همه در تیمار داشت دل‌های رمیده و شادی و تسلی خاطرهای پریشان و ناشاد بود. آرامش و صفاتی و رای تعلیم و فن و کتاب و دفتر که از سرش خود در خط‌خویش به مودیعه نهاده و از درزون آن می‌تراؤد از همینست. از تاریخ تولد و از درگذشت نیریزی که سال‌های آخر زندگانی او مصادف با دوره‌های آشوب ناشی از پیامدهای فتنه، افغانها بود تاکنون اطلاع دقیق بدست نیامده است. طبیعة "در آن‌ایام که مرگ‌ها به‌انبوه بود با آن خاطر پریشی کمتر کس را حوصله و پروای دقت و تأمل در ثبت واقعه رفتگان بوده است. همانقدر معلوم است که نیریزی بیشترینه عمر خود را در اصفهان سپری ساخته و در بار سلطان حسین صفوی اختصاص داشته است. از مقایسه و تطبیق تاریخ ترقیم‌های او (بین سال‌های ۱۰۹۴ تا ۱۱۷۷) اگر صحیح باشد برمی‌آید که حیات هنری نیریزی شامل هشتاد و سه سال بارور

خوشنویسی مدام و استادانه است^۱. این مدت زمان طولانی و پر شمر در فعالیت هنری که نمودار عمر دراز استاد نیز هست باز موهبتی استثنائی برای یک هنرور بشمار است.

بدیهی است آثاری از یک هنرمند که طی قریب به یک قرن فعالیت هنری، در مراحل مختلف تکامل، پدید آمده باشد همیک دست و همطراز نتواند بود. بخصوص در هنر خوشنویسی که هر پیکره و نسق ترکیب و تحریر در دستان خوشنویس پویا و جستجوگر بر سیاله قلم تجربه‌های پیاپی از لحظه‌های خلاقیت و کمال است. اینست که آثار نیریزی مانند همه استادان بزرگ و پژوهشگر ارزشمندی‌های مختلف دارد. البته در نقد و ارزیابی هنر، آنهم هنرهایی چون خوشنویسی و نقاشی اصیل و سنتی که از درون و حال هنرمند تراوش می‌کند و با برونو و قالبی‌گانه است حالات و روحیات و شرایط جسمانی هنرمند تأثیراتی شکرف دارد. دربارهٔ میرعلی استاد بزرگ طبقهٔ متقدم نستعلیق نویسان نوشتند که در او اخر عمر بعلت ضعف باصره خط او تنزل یافته بود^۲. در پیش عبدالمجید دریکی از ترکیم‌های خود می‌نویسد: "خط کمترین این نیست که در حین صحبت اگرچشم برهم گذاشته می‌نوشتم بهتر از این می‌نوشتم"^۳. اینست که آثار نیریزی بر حسب شرایط یا به اقتضای مراحل تجربه و کمال هنری او ارزش‌های متفاوت دارد. بهر تقدیر صرف نظر از شیوهٔ شخصی خود او مکتب خوشنویسی نیریزی، در مرحلهٔ تکامل یافته‌گی از طرز و سبک پیشینیان بكلی ممتاز می‌گردد.

مشخص‌ترین ویژگی در نسخ‌نویسی نیریزی و پیروان او در آنست که در کتابت تمام زبانهٔ قلم بکار می‌رود و تفاوت گشت در تند و کند اندک است. در حالی که در دیگر سبک‌های نسخ‌نویسی ایرانی و طرز عربی و عثمانی

۱ - به استاد هررسی دکتر بیانی در احوال و آثار خوشنویسان ۴/۳۱. البته اطمینان از صحت رقم و تاریخ آثار استادان بزرگ خوشنویس که همیشه در معرض جعل‌های ماهرانه و مزور آنده بوده است بخصوص در خط نسخ مستلزم دقت و احتیاط بسیار است.

۲ - تحفه سامی، ص ۷۴.

۳ - مرقع شمارهٔ ۱۵ (دفتر ۱۵۲) کتابخانه کاخ گلستان.

که اصولاً " قواره و نسق خط متفاوت است همه گردنها و چرخشها از ربع قط و نیم قط و نیش قلم بکار گرفته می شود .

آن شنایی همگان با هنر تیریزی بیشتر از طریق کلام الله مجیدی است متعلق به کتابخانه کاخ گلستان که چندین سال پیش به چاپ عکسی رسید و انتشار یافت . این نسخه صرف نظر از جنبه های تجویدی و انتقان و تصحیح آن نمایانگر هنر واقعی نیریزی در قرآن نویسی نیست . آنچه هم که در بیان دقایق و ارزش های فنی و هنری این نسخه در جزو های که همزمان با چاپ قرآن انتشار یافته^۱ توضیح داده شده غالباً " ضوابطی است اعتباری بر حسب ذوق و حد شناخت و سلیقه نویسنده .

نسخه کلام الله مجید متعلق به کتابخانه مرکزی از جمله کارهای ارزنده نیریزی در شمار است که بیشترینه اختصاصات شیوه او را شامل است .

مشخصات :

قطع رحلی با جدول و کمndo طلا اندازی دندان موشی در همه صفحات .
اندازه جدول از درون سو ۱۴۸ × ۲۶۵ م باشد کی کاست و فزود در برخی از صفحات کاغذ آهار مهر خورده سمرقندی شکری .
خط نسخ به قلم سهدانگ جلی . در کناره صفحات در سال ۱۲۲۴ ق .
به سفارش یکی از رجال که نام او را محو ساخته اند . شان نزول و خواص سور به خط نستعلیق ممتاز به قلم کتابت درون قاب بندی های سرجقه ای به صور تهای مختلف چلیپا و راسته به خط علی بن حسین شریف (مخلص به ظریف) نگاشته و با طلا اندازی و تذهیب آراسته شده است .

در صفحه افتتاح (صفحه بست) که در اصل تشعیر یا حاشیه مذهب با شرفه داشته و قسمت هایی از آن در لبه قاب حاشیه مشخص است در دوره قاجار مرمت و متن و حاشیه و طلانویسی های کتیبه ها در مایه ای فسرو
۱ - تفسیر و توضیح راجع به قرآن کریم که چاپ شده است ، تهران (بی تا ، بی نا)

با خام دستی تجدید تحریر شده است . همه سر سوره‌ها طلابویس نسخ مُحرّر با بوم لا جورد و گلگون و علاشم اعشار و احزاب طلابویس و تذهیب شده است .
 جلد تیماج مشکی ضربی با ترنج و سرترنج و حاشیه طلاکوب ، این جلد هیچگونه تناسبی بانفاست متن ندارد زیرا جلد اصلی این گونه نسخه‌های نفیس معمولاً "روغنى" یا طلاپوش با سوخت‌سازی در درون جلد است .
 بدین ترتیب یا این جلد بصورت موقت گذاشته شده بوده یا جلد اصلی به دلائلی برداشته شده است .

متن رقم :

كتبه المحتاج الى الله الغنى اقل العباد احمد النيريزى به لدة قزوين
 فى شهر شعبان المعظم من شهر سنة ١١٥٣٢ (١١٣٢).

متن رقم حاشیه :

كتبه الداعى لأبودالدوله القاهره الناصرية السلطانية على بن
 الحسين الشريف المتخلص بالظريف ١٢٧٤ .
 (شماره نسخه ٤٩٥٢ گنجینه نسخه‌های خطی)

* * *

در مورد آثار نیریزی تذکر این نکته ضروری است که خود نیریزی در بیاضی بزرگ قرآن‌ها و صحایف و دعواتی را که به خط خویش نوشته بوده با ذکر تاریخ تحریر و نام کسانی که این آثار بدانان هدیه شده بود بطور مبسوط ثبت و فهرست کرده است . چنین فهرستنامه‌ای در ادبیات خوشنویسی پیگانه است و نمودار دقت و ابتكار نیریزی . این بیاض ارزشمند در تملک میرزا محمدحسین ایجه (ازه) ای (٣٥٣ - ق) از اعقاب ملاعلی اکبر ازه ای (١٢٣٢ - ق) از علماء و مراجع اصفهان بوده است . بیاض مطالبی بسیار

مفید در بارهٔ شیوهٔ کار و نسخه‌شناسی تحلیلی آثار نیریزی دربردارد. نیریزی در توصیف برخی از دستنویس‌ها با بزرگ منشی بهذکر منابع نقل و استکتاب خود نیز پرداخته‌که در این موارد غالباً "از آثار خوش‌نویسان بزرگ نسخ چون یاقوت مستعصمی خطوط منسوب در نفائس خانه صفویان یاد شده است. برخی آگاهی‌های سودمند پیرامون سرگذشت او نیز در این بیان هست؛ از جمله در ثبت یکی از دعوات اشارت کرده است که آن کتاب را به پاس شکر انعام و احسان محمد رضا خان که در مدت فتنهٔ افغان نیریزی را در خانه خود پنهان داشته بود نگاشته است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

برگی از دعوات به خط احمد نیریزی نسخه ۵۳۱ د، کتابخانه مرکزی

الْحُسْنُ وَمَا تَحْتَهُ أَبْحَسْنَ وَأَكْبَرَ
 دُوَلَ الْإِخْرَاجِ إِنَّمَا تَعْصِيَ اللَّهَ عَلَى مُجْدِهِ
 وَالْمُجْسِدِ وَالْمُتَبَلِّهِ
 سَلَامٌ سَلَامٌ
 كَثِيرٌ بِكَدْلِيَّةِ الْمَذَنِ بِالْمَجَاجِ لِلَّهِ
 إِلَهُ الْمَلَكُوْنَ الْكَفِيْرُ مِنْ بَعْدِ الْمَرْقِ
 إِيمَادُ الْبَرْزَرِيْنَ فِي سَهْلِهِ الْمَجَاجِ
 الْمَعْدُوسُ الْمَبَاشِرُ كَرْبَلَاهُ الْمَجَاجِ

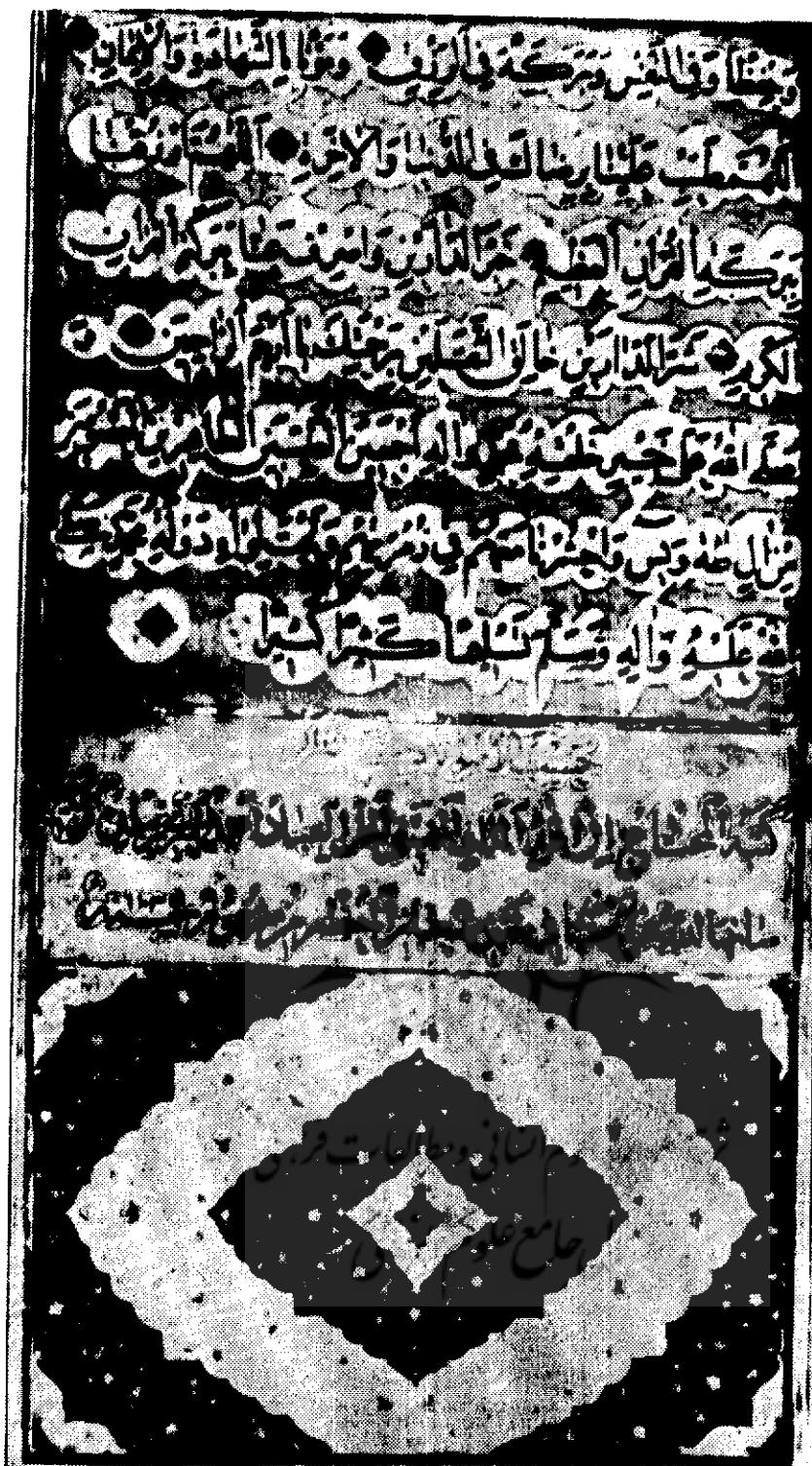
برگی از دعوات بخط احمد نیریزی، نسخه ۵۳۵ د، کتابخانه مرکزی

جلد روغنی، سفیداب نویسی، خط احمد نیریزی، نسخه ۵۳۱ د، کتابخانه مرکزی

أَنَّهُمْ لَهُمْ بِرَبِّ الْكَوَافِرِ مُلْكٌ كُلَّ شَيْءٍ وَإِنَّ الْأَنْتَمُ إِلَّا مُنْذَرٌ
الْخَسَارَةَ الَّتِي يُؤْتَى مِنْ فِي مِنْذُورٍ إِنَّ الْأَنْتُمْ لَأَعْلَمُ بِالْأَنْاسِ

الله صدر بالقرآن ^{بِهِ طَرَقَ الْمُسَارِيَةَ الْأَذَانَ} وَسَعَى مَعَ الْمُنَزَّلِ
جَهَنَّمَ وَأَثْرَانَ ^{وَلَمْ يَكُنْ أَبْرَقَ بِعِنْدِهِ الْمَرْأَةُ} وَجَاءَ وَرَسُولُ النَّبِيِّ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ^{وَكَفَى بِنَبِيٍّ لِتَلَاقِهِ الْمَرْأَةُ إِذَا امْتَصَلَتْ}
الْمَرْأَةُ ^{أَلْهَمَهُمْ مَا كَانُواْ لِلَّهِ أَدْلَوْهُ الْمَرْأَةُ} إِذَا امْتَصَلَتْ
الْمَرْأَةُ ^{أَلْهَمَهُمْ مَا كَانُواْ لِلَّهِ أَدْلَوْهُ الْمَرْأَةُ} بِرَحْمَةٍ أَوْ سَهْوَهُ
أَوْ سَكَانَ حِلْيَةٍ تَرَكَهُ أَوْ تَنْزِيدَهُ أَوْ أَطْلَنَاهُ أَوْ أَسْنَاهُ أَوْ أَذْعَامَ أَوْ نَظَرَ
أَنْكَلَهُ ^{أَوْ لَيْكَابَ لَدْرَوْمَ أَوْ كَشَامَ فَأَغْيَرْنَا إِلَيْهِ بِعَيْنَتِ}
أَرْجُمَ الْمَعْنَقَ ^{الْمَرْأَةُ لَنَّا الْمَرْأَةُ الْمُلْعَمُ} ^{وَلَمْ يَكُنْ لَنَا أَلَامٌ}
عَلَى الْمُنْتَخَرِ الْحَكْمِ ^{وَنَقْبَلَ مَا إِنْتَتِ التَّوَابُ أَنْتَ اللَّهُمَّ اخْتَلِ}
الْمَرْأَةَ ^{لَنَّا فِي الْكَدْبَرِيَّةِ} ^{أَوْ أَوْنَى سَكَلَ لِلْوَشَشِيَّةِ} ^{أَوْ فِي الْمَشْرِقِ} ^{أَوْ فِي}
الْمَرْسَاتِ ^{تَسْبِيَّةً} ^{أَوْ عَلَى الْمَهْلَكِ} ^{أَوْ رَاقِيَ الْمَهْلَكِ} ^{أَوْ مَعَاوِيَةِ قَارِنِيَّةِ} ^{أَوْ}
جَاهَةِ ^{وَعَلَى الْمَرْأَةِ كُلَّهَا دَيْلَدِ} ^{الْمَسْعَادُونُ} ^{شَاهِيَّةَ الْمَسْعَادِ} ^{وَ}

برگی از قرآن نیریزی، نسخه ۲۹۰۲ کتابخانه مرکزی